

برای انقلاب یک مسلمان بودم

کونیکو یا مامورا یک انقلابی است که در تظاهرات علیه رژیم طاغوت با آگاهی و شناخت حضور فعال داشته است، خودش در اینباره می‌گوید: «امام خمینی(ره) به دو دلیل مردم را به صحنه انقلاب دعوت می‌کردند؛ یکی اینکه حکومت ایران یک رژیم استبدادی بود و پهلوی حکومتی اسلامی نبود و دوم اینکه مسلمانان توانایی آن را دارند که حکومتی مستقل و اسلامی(ره) ایجاد کنند و حق و مسلمانی را برده‌ها بکنان و...»

هر مسلمانی می‌دانستند، این تفکر اسلامی امام(ره) و دعوت ایشان برای استقلال کشوری اسلامی من را شیفته مکتب او کرد و به صحنه ظلم ستیزی فراخواند، گفتنی است که خانواده نیز در این انتخاب با من متحد بودند.»

و می‌گوید: «امام(ره) مرا مثل طعمه لاریش باها ببره مدرسه

رفاه می‌آمدند، لذا در مدرسه‌ای که بنده نیز در آن تدریس می‌کردم هیچ وقت فرصت دست نداد امام(ره) را از نزدیک ملاقات کنم. و او یکجای این باید ایشان را معرفی کنه و سوار سحری و افتخاری پیدا کرده‌م با...»

ایشان گفت و گو کنم.

وضعیت ملاقات با امام(ره) بگونه‌ای بود که وقتی نزد ایشان قرار می‌گرفتی بی‌اختیار اشک همنه چشمانت دعا عذوای عمو می‌موند و مقدس‌تاء کلا بود و دستت به میاد و فدا می‌م. پس از استماع سخنان مقطع بنده، برایم دعای خیر مکرر شد.

ایجاد و شکست وحدت در انقلاب اسلامی

کونیکو یا مامورا می‌گوید: «با شروع انقلاب مشکلات زیادی داشتیم، تصور نمی‌کردم به این زودی انقلاب به ثمر بنشیند و طعم آن را نسل ما هم بچشد؛ اوج این حرکت در بهمن ماه ۱۳۵۷ بود که مردم آرام آرام وحدت گرفتند و ایران یکپارچه شده بود که توانست به جشن آزادی برسد. احزاب مختلفی در شکل‌گیری انقلاب نقش داشتند اما متحد بودند، با گذشت زمان و پس از پیروزی این حزب‌ها راه خودشان را از امام(ره) و انقلاب اسلامی جدا کردند؛ برخی جبهه‌گیری کردند و بعضی نیز منافع خود را در خطر دیدند چرا که با اسلام همسو و در یک راستا نبودند.

شاید همین باعث شد که کشورهای غربی گمان کنند که انقلاب شکننده است و زمینه تجاوز به خاک ایران را فراهم کنند. با خنثی شدن تحرکات منافقان در کشور، رژیم بعث عراق جنگی خونین را بر این مرز و بوم تحمیل کرد. اما جوانان تربیت یافته مکتب اسلام، شهادت در راه خدا و جهاد را از بر بودند و در برابر تجاوز دشمن ایستادگی کردند.